

la veu

de Benicarló
de Benicarló

LA CANÇÓ DE L'ESTIU: "LA DEPURADORA"

An aerial photograph of a large-scale construction site for a wastewater treatment plant. The site features several large rectangular basins, some with blue water, and various industrial buildings. The surrounding area is a mix of dry, brownish soil and green agricultural fields. In the upper right corner, there is an inset photograph of a man with dark hair, wearing a dark suit jacket over a light-colored shirt. He is gesturing with his right hand as if speaking. A speech bubble originates from his mouth, containing the text "¡ME LA APUNTO!".

"¡ME LA APUNTO!"

**BENICARLÓ RETARDA
LA INAUGURACIÓ
DE LA DEPURADORA
FINS JULIOL**

Vine a la Festa solidària per Nepal

BENICARLÓ RETARDA LA INAUGURACIÓ DE LA DEPURADORA FINS JULIOL

text REDACCIÓ

La depuradora de Benicarló no entrarà en funcionament almenys fins al mes de juliol, set anys després de l'adjudicació de les obres i cinc anys més tard de l'inici de les obres.

Així ho preveu la EPSAR en un informe en el qual informa de l'estat de les obres de construcció de la futura depuradora i col·lectors generals de Benicarló. La seua posada en marxa permetrà tractar les aigües residuals del municipi, una necessitat més que evident atès que ara es llancen les aigües al mar després de passar per un emissari submarí que no garanteix la depuració de les aigües tal com marquen les normatives actuals. Segons la planificació vigent aprovada, les proves de funcionament de les instal·lacions havien d'iniciar-se abans del 1 de febrer de 2015, i l'expedient de les obres tenia previst finalitzar el dia 30 d'abril de 2015. Retards acumulats per la demora en la posada a la disposició dels terrenys de l'estació de bombeig 3 i en la obtenció dels permisos per a l'execució de les obres en la zona de Domini Públic Marítim Terrestre. A això cal sumar-li també el retard en l'expedient per a l'autorització de la connexió de l'empresa IFF Benicarló, S.L. al col·lector de baixada de la E.D.A.R., que ha motivat que a data actual no s'haja pogut iniciar el període de proves de funcionament.

L'EXPEDIENT D'IFF

En la situació actual, les obres es troben pràcticament finalitzades. La línia d'aigua necessària per a posar en marxa les instal·lacions, es troba acabada, faltant la connexió final, que està condicionada a la prèvia desconexió de l'empresa IFF-Benicarló, S.L., de la xarxa de

sanejament municipal i la seua connexió al col·lector de baixada de la E.D.A.R. L'empresa ja ha iniciat els tràmits administratius. Amb data 6 de març de 2015, l'Ajuntament de Benicarló va notificar el decret pel qual es pronuncia favorablement a aquesta connexió. Posteriorment, aquesta Entitat va sol·licitar a la DGA informació referent als condicionaments que s'exigiran per a l'abocament per l'emissari submarí. Es té previst que l'expedient de connexió es resolga favorablement en les pròximes dues setmanes. Una vegada realitzat el tràmit anterior, es podrà iniciar el procés de bombament de l'aigua residual a la nova E.D.A.R.

EN PROVES AL MES D'ABRIL

Establint un període d'aproximadament 2-3 setmanes per a estabilitzar el procés biològic de depuració i arribar a els paràmetres d'abocament adequats, s'estima que podrà iniciar-se el període de proves de funcionament de les instal·lacions a mitjans del mes d'abril de 2015, que durarà

ve de la pàgina anterior

tres mesos. L'objectiu és determinar la capacitat de les instal·lacions per a funcionar d'una manera correcta i continua obtenint els resultats previstos en el disseny amb els consums teòrics previstos en el projecte de construcció. Tota parada de les instal·lacions per qualsevol causa, durant aquest període de prova de funcionament, implicarà la interrupció del procés, que començarà a contar-se íntegrament a partir de la nova posada en funcionament i tantes vegades com es produísca una nova parada. La instal·lació no es considerarà finalitzada, i per tant rebuda, fins que s'haja completat amb èxit aquest període de proves de funcionament i s'hagen corregit els hipotètics errors de disseny o construcció que la planta presentara. Finalitzat el període de prova de funcionament es procedirà a la recepció en la forma que disposa la legalitat vigent. Es preveu la finalització del període de proves per a mitjans de juliol de 2015. En aqueix moment, es procedirà a la recepció de les obres, i amb això a la finalització de l'expedient d'obres i a l'inici del període d'exploració durant el termini de garantia establert en 2 anys.

UNA MICA D'HISTÒRIA

Al novembre del 2010, les màquines finalitzaven els treballs de neteja i desbrossament dels més de 30.000 metres quadrats que ocupa l'àrea on s'ubica la depuradora.

Les obres tenien un termini d'execució de 18 mesos i un pressupost d'adjudicació de 22.118.374,81 euros, IVA inclòs. En aquella data, per a l'any 2010 s'havien previst 4.021.656,82 euros, a l'any 2011 14.075.789,87 euros. Finalment, per al 2012 es preveien 2.010.828,41 euros. Al maig del 2011, les obres de construcció de l'EDAR de Benicarló es van paraitzar, per una modificació que es va realitzar al projecte, i es reprenien a l'agost. Al febrer del 2012 es tornen a paraitzar, en aquest cas pels impagaments de la Generalitat a l'empresa adjudicatària de les obres. Van estar paraitzades més d'un any. Ja a principis del 2014, s'anunciava que les instal·lacions estarien en proves en el mes d'octubre d'aqueix any. A l'abril, la data s'allargava fins a finals d'any. Al desembre, la direcció facultativa de l'obra confirmava que no es complirien els terminis.

L'EDAR, amb una inversió total de 19.956.119,76 euros, tindrà una capacitat de tractament de 12.000 metres cúbics diaris repartits en dues línies, una xifra més que suficient per a Benicarló, atès que, segons els paràmetres marcats per llei, 12.000 metres cúbics donarien servei a una població de fins a 90.000 habitants. Està previst que durant l'estiu funcionen les dues línies i durant l'hivern, en principi, amb una línia serà suficient. Tanmateix, s'ha deixat espai per a construir una tercera línia, que ara mateix no seria necessària. En principi, l'aigua tindrà un tractament secundari, tal com exigeix la normativa europea, però s'ha previst la construcció d'un tercer col·lector que en un futur podria donar-li a l'aigua un ús terciari.

TROBADA DE DANSES TRADICIONALS

text REDACCI

Cinc grups de balls tradicionals es van donar cita dissabte a Benicarló per a participar en la primera Trobada de Danses organitzada pel grup local. El grup de Danses la Sotà va reunir en la plaça de Sant Bertomeu al Grup de danses Lo Cirilo d'Alcalà, Colla de dansaires de Càlig, el grup de danses magdaleneres i el grup folklòric els camaraes de Vinaròs, que van respondre a la invitació dels benicarlandos. Prop d'un centenar de persones van mostrar el millor del seu folklore local en la plaça, on es van donar cita els amants dels balls tradicionals. I és que La Sotà va aconseguir concentrar a un nombrós públic desitjos de conèixer el ric folklore de la comarca que els actius grups de ball han aconseguit salvaguardar.

En el cas del grup d'Alcalà, la interpretació de les quatre cares recordava la presència de soldats de la ciutat en la Guerra de Cuba, d'on van portar el ritme que serveix de base a la melodia d'aires caribenys. Des de Càlig arribava una xicoteta mostra dels balls que es ballen amb motiu de la Festa de Sant Vicent, recuperada gràcies a l'obstinació del grup de dansaires. El Bolero de Castelló era una de les peces triades pels representants de Santa Magdalena, mentre que els de Vinaròs mostraven el seu ric llegat amb la interpretació de les Camaraes. Tancava les actuacions el grup local La Sotà, que ballava, entre unes altres, la típica Jota del Pevet. La primera trobada de balls tradicionals organitzat a Benicarló es tancava amb la interpretació conjunta de tots els grups del Ball del Carrer del Carmen, un ball inspirat en els rigodons francesos que va arribar a la població al segle XIX.

XARO MIRALLES ARREPLEGA LES PROPOSTES DE MIG MILER DE VEÏNS

text PSOE

La candidata socialista a l'alcaldia de BENICARLÓ aposta per la participació dels veïns per a "millorar junts la nostra ciutat"

La candidata socialista a l'alcaldia de Benicarló i actual portaveu, Xaro Miralles, ja ha arreplegat en l'oficina de la candidata al voltant de mig miler de propostes i inquietuds de veïns de la localitat. L'oficina ha estat concebuda com un espai d'idees i participació, "en la que arrepleguem les opinions dels ciutadans de Benicarló" ha dit Miralles. L'oficina va obrir les seues portes el passat 2 de març en el carrer Ferreres Bretó 13, molt prop de l'Ajuntament, i atén als veïns que volen acostar-se tots els dies entre les 17 i les 21 hores i els dimecres pel matí de 10 a 13 hores. "Creiem en la participació dels nostres veïns per a conformar junts la ciutat que volem i impulsar un nou estil de govern que liderarà el Partit Socialiste a partir de maig", ha dit Miralles. Des de la seua apertura l'oficina de la candidata s'ha posicionat com un lloc de treball tant per a l'equip de campanya com per a "tots els benicarlandos que estan col·laborant i vullguen col·laborar en les seues propostes en el nostre projecte", ha afegit Miralles. La novedosa oficina de la candidata se suma a la ronda de

contactes que Xaro Miralles està portant a terme en associacions i entitats de Benicarló, "perquè la política és estar al costat de la gent i fer que s'impliquen en la presa de decisions polítiques".

ELS CENTRES EDUCATIUS SOLIDARIS DE BENICARLÓ CELEBREN EL SANT JORDI

text NAT LIA SANZ

Com ja és habitual, la Xarxa de Centres Solidaris en què participen escoles i instituts del nord del País Valencià i de les Terres de l'Ebre, celebrà el seu sant Jordi solidari amb Nicaragua. Aquesta xarxa de professors recull fons per dur projectes en el país centreamericà mitjançant la donació i venda de llibres de segona mà i l'elaboració de dolços i salats per part d'alumnes, pares i professors.

Enguany, han estat 4 els centres de Benicarló que han participat d'aquesta iniciativa solidària: els CEIP Francesc Català i Marqués de Benicarló i els IES Joan Coromines i Ramon Cid. Tots plegats, llibre a llibre, dolç a dolç, euro a euro, han recollit vora 1.500€ que es destinaran a la construcció d'una nova escoleta en les comunitats rurals més desfavorides de Nicaragua. Només a l'IES Joan Coromines es recolliren 439€, 357€ al Ramon Cid o 315€ al Francesc Català. A la parada de Xarxa Educativa Solidària Xarxes a la Fira del Llibre es recolliren 388€ més.

Xarxes intenta apropar cada any la realitat del segon país més pobre d'Amèrica als nostres estudiants de primària i secundària, així com sensibilitzar els nostres joves sobre alguna de les problemàtiques que afecten el nostre entorn. Enguany, es va posar la mirada sobre el canvi climàtic i es realitzaren xarrades de sensibilització a tots els centres educatius esmentats.

Sant Jordi Solidari

text CP MESTRE FRANCESC CATALÀ

El dijous 23 d'abril varem tornar a celebrar el dia mundial del llibre: la Festa de Sant Jordi i la rosa.

L'escola des de fa uns quants cursos ve col·laborant amb l'ONG Xarxa Educativa Solidària per fer un Sant Jordi Solidari, que consisteix en que els alumnes porten llibres de casa seua i que el dia de Sant Jordi es venen a 1 €. Els diners recollits van a aquesta ONG per tal de construir noves escoles a les zones més deprimides de Nicaragua.

Alguns cursos van preparar contes, altres endevinalles, altres van fer un recull de cançons i dites, es va contar i dibuixar la història de Sant Jordi i el Drac,....

Enguany també l'Ajuntament va repartir una auca de Tolo i Mar, els gegants e Benicarló.

Així pel matí es van preparar unes taules a la galeria d'entrada de l'escola per exposar tots els llibres recollits i

després del pati per grups classe es va visitar l'exposició.

Per la tarda els alumnes van tornar a l'exposició a comprar a 1 € el llibre que més els agradava.

Finalment van ser les mares i pares els que van entrar a participar d'aquest acte solidari, on es van recollir 215 € que aniran a aquesta ONG.

Compromís-Esquerra Republicana presenta el seu equip

text COMPROMÍS-ESQUERRA REPUBLICANA

Els jardins del Parador de Turisme de Benicarló van ser testimonis aquest diumenge de l'acte de presentació de la candidatura municipal de Compromís-Esquerra Republicana.

Amb una molt bona assistència de gent, l'esdeveniment va comptar amb la presència d'Agustí Cerdà, president d'Esquerra Republicana del País Valencià i de Vicent Marzà, Cap de llista per Castelló a les Corts Valencianes per Compromís i Mònica Àlvaro qui anirà de número 2, així com regidors dels pobles de la comarca, que van estar presents per tal de donar suport a la candidatura que encapçala Marta Escudero

En la seua intervenció, Agustí Cerdà va elogiar el pacte a què han arribat ambdues formacions a Benicarló, i va assenyalar que espera "que siga el principi d'una gran amistat". També es va referir a la necessitat de "fer fora la corrupció i regenerar la vida política" per acabar dient que "tota política que no fem nosaltres, la faran en contra nostra".

Per la seua banda, Vicent Marzà va comentar que "el 24 de maig ens juguem el futur del nostre país, dels nostres pobles, de la nostra gent", i que "necessitem polítiques d'emergència social i al servei de la ciutadania". Per a tancar el seu parlament va "donar suport a aquesta candidatura municipal, una candidatura que segur que eixirà molt reforçada del pacte a què han arribat Compromís i Esquerra Republicana".

Josep Barberà, número 3 de la candidatura va començar el seu parlament explicant el perquè de la unió dient que "era necessari a Benicarló, hi ha hagut molta divisió, i nosaltres hem fet un exercici de responsabilitat". Després va fer referència als logos dels 2 partits de la següent manera: "un logo porta un somriure, el somriure de Compromís, que és el que a Benicarló li fa falta. Passejar pel centre és trist, baixar de l'estació és trist, la platja d'aquí darrere (el Morrongo) és trista; necessitem sentir-nos orgullosos d'haver nascut a Benicarló". L'altre logo, el triangle republicà, representa la llibertat, la igualtat i la solidaritat". "Un triangle que fica a Benicarló a tots per igual, lluny d'amiguismes i que parla d'un Benicarló valencià que no s'amaga i que al nouvingut li ensenya la llengua, la cultura i el fa viure al seu propi país".

L'acte el va tancar Marta Escudero, candidata a l'alcaldia de Benicarló per Compromís-Esquerra Republicana, quan, amb tota la candidatura ja dalt de l'escenari, va començar donant les gràcies als assistents, així com a tots els qui li ha donat suport, "tant la gent del col·lectiu local de Compromís com tota la gent que està treballant en aquest projecte, ja siga formant part de la llista com aportant idees i propostes.". Durant la seua intervenció, Marta es va dirigir a l'audiència exposant les idees bàsiques del projecte de Compromís-Esquerra Republicana; va assenyalar la necessitat de "tornar a fer bategar el cor de Benicarló", referint-se al centre històric de la població, així com va fer èmfasi en la "necessitat de recolzar molt més el camp benicarlando, un dels principals

motors econòmics de la població". Per acabar, va llençar el missatge que "l'Ajuntament de Benicarló tornarà a ser la casa de tots els benicarlandos i benicarlandes; cal obrir de bat a bat portes i finestres del consistori per tal que se'n vaja l'opacitat regnant i entre aire molt més fresc i transparent".

CANDIDATURA:

1. MARTA ESCUDERO ALBOR
2. JOAQUIM BUENO BOSCH
3. JOSEP MANEL BARBERA SORLI
4. SUSANA PEREZ ALONSO
5. ENOC ALTABAS FELIPO
6. MONICA MATEU MARZAL
7. DANIEL TEJEDOR BELTRAN
8. JOSE LUIS SEGURA MONTERDE
9. YVETTE ANTON MALUENDA
10. JOSEP-TOMAS REVERTE I BARRERA
11. JOE MIGUEL IRUELA LOPEZ
12. MARIA IMMACULADA ARAYO SOLA
13. JOSE LUIS FUENTES TENA
14. FRANCISCO JOSE TEJEDOR PELLICER
15. MARIA COLL NIETO
16. JOSE MARIA QUEROL GELLIDA
17. A. ISABEL MUÑOZ OLIVER
18. IVAN FERRERES I AÑO
19. LAURA PIÑANA MAS
20. M.VICTORIA CERDA MARTINEZ
21. VICENT F. COLL PITARCH

SUPLENTS:

1. VICENTE M. CUCALA PASCUAL
2. PATRICI GIL MARTINEZ
3. AIDA EHEMENDIA RODRIGUEZ
4. JORGE ANDRES GRAU
5. BETTINA PEPIOL DORIZON
6. DAVID GUMBAU I MORERA
7. JONATAN CAMPOS I GARCIA
8. Mª ADORACION FERNANDEZ GONZALEZ
9. MIREIA ALBIOL ALBESA
10. JUAN GOMIS HERNAN

QUEIXES PER LA INUNDACIÓ DE SANT GREGORI

text NAT LIA SANZ

Van ser els veïns els que van demanar la paralització del PAI i, com a conseqüència, de la construcció de les infraestructures necessàries perquè la zona de Sant Gregori de Benicarló no s'inunde.

Així ho ha assegurat l'edil d'Urbanisme, Pedro López, qui va recordar que en aqueixa zona, fora del nucli urbà "havia programat un PAI que resolvia tota la problemàtica de les inundacions, però els mateixos veïns demanen que es paralitzara. Així que ens veiem abocats a mantenir-nos a l'espera per a veure si la nova corporació té a bé llençar-lo avant". Els voltants de l'ermita de Sant Gregori són problemàtics perquè el pendent del terreny aboca bona part de l'aigua de pluja en aquesta part del terme municipal de Benicarló. La construcció de la via del tren, més elevada que l'altura mitja del terreny, provoca un efecte de contenció de l'aigua al no existir sortidors d'evacuació, per la qual cosa, habitualment en episodis de fortes pluges, la zona es converteix en un pantà.

Així va ocórrer recentment amb les pluges caigudes el passat mes, després a més que el consistori asfaltara el camí que discorre entre el nucli urbà i l'ermita. Els veïns van acusar al consistori d'agreujar els problemes de inundabilitat al no preveure els treballs l'evacuació de les aigües. "Vam tenir una reunió amb tots els veïns en la qual se'ns va demanar la paralització del PAI, va quedar damunt de la taula de la mesa de contractació. Es van paralitzar les primeres quotes d'urbanització i ara està en exposició la paralització del PAI per quatre anys". És per això que l'edil va assegurar que "seguirem patint aquests problemes almenys durant quatre

anys. No em pots demanar paralitzar un PAI i després demanar infraestructures de primera".

D'altra banda, López va anunciar que en breu se signarà el conveni amb l'empresa química IFF. "És el més important que puc signar aquesta legislatura", va sostenir. L'empresa, instal·lada al costat de l'estació de RENFE, facilitarà a la bestreta els diners necessaris per a executar el sector 11 ja que és la manera de desenvolupar la urbanització que envoltarà la fàbrica. Està previst que s'obriga un camí en forma d'O al seu al voltant per a facilitar l'entrada i eixida de vehicles. Als benicarlandos els evitarà "els embossos de trànsit que es munten sobretot els divendres o diumenges quan els usuaris accedeixen a l'estació del tren".

GUANYADORS DEL CONCURS DE CONTES CARMEN SEGURA

text CEIP MB

El dia del llibre es va fer entrega dels diplomes acreditatius als guanyadors del concurs de contes Carmen Segura. Des del CEIP Marqués de Benicarló felicitem a tots els guanyadors, i molt especialment als dos alumnes del nostre centre: Rita Jiménez Bañeres i Marc Sanz Balaguer que han aconseguit el 1r i 2n premi respectivament de la categoria de 5è i 6è de Primària en castellà. Enhorabona a ells i a les seves famílies!

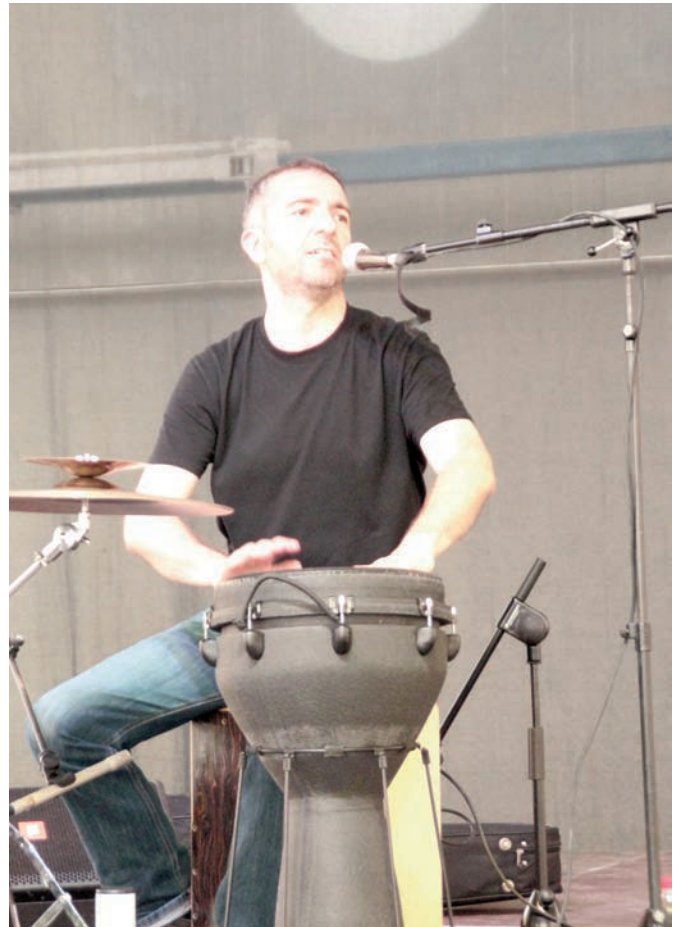
ÈXIT DEL PRIMER PETIT FESTIVAL

text REDACCI

Públic de totes les edats van anar passant per la pista annexa del Pavelló Poliesportiu en un moment o altre de la vesprada de dissabte per gaudir de l'ambient distés i relaxat de la primera edició del Petit Festival. En una marató musical, durant 7 hores d'actuacions un públic transversal i vingut d'arreu de la comarca va poder disfrutar d'una oferta musical de primer nivell: El niño de la Hipoteca, Pedro Chillón o Pepet i Marieta gaudeixen d'un públic fidel a Benicarló i comarca. D'altra banda, noms com els d'Abuení, Oscárboles el Cantautónomo o l'argentí Fede Comín comencen a fer-se un espai propi en el món de la cançó.

El Petit Festival també volia fixar la mirada en els músics de la terra, de manera que dalt de l'escenari hi hagué la presència de músics benicarlandos que acompanyaren els caps de cartell: músics com Dani Tejedor, cor i ànima del Petit Festival; Antonio Ruiz, que l'acompanyà en alguns moments de l'espectacle a la guitarra i al violí, o Carlos Manzanares.

L'organització del Festival agràia el recolzament de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló en paraules del seu president, Franjo Tejedor: "Volem agrair a la regidora i als tècnics tot el suport que ens han donat des del mateix moment en què els plantejarem la proposta d'un festival de cançó d'autor aquí a Benicarló. Crec que el Petit Festival ompli un buit enorme en la nostra agenda musical i vist l'èxit de públic ara és hora d'avaluar-ne resultats i plantejar-nos la continuïtat del Festival".

May R. Ayamonte a L'espai

text MARIOLA NOS foto JOSE LUIS D'AZ

May R. Ayamonte va arribar a l'Espai Mariola Nos de Vinaròs directament des de Huelva acompanyada pels editors de 2 Libros... i ens va encantar. Els seus lectors l'esperaven amb impaciència. Havien estat tot el matí preparant les preguntes que desitjaven fer-li. No només de la seva trilogia *Infinite*, també personals. A dos quarts de set de la tarda i després de les oportunes presentacions, els components del Club de Lectura van poder xerrar amb ella de *Infiniti I*, el llibre que ells havien treballat.

I a les disset hores, començava la presentació oficial de la trilogia (1 i 2). Presentació dirigida per Mar Monroig com a portaveu del Club de Lectura. Va sorprendre una May R Ayamonte àgil, divertida, madura i compromesa amb l'escriptura i amb la cultura en general. Assenyalar que llegeix una mitjana de 130 llibres anuals, és component d'un grup musical, dóna xerrades en els instituts i col·legis d'infantil, cursa dos graus de filologia i... escriu. "Si t'organitzes, hi ha temps per a tot". Una escriptora jove que es proclama defensora de drets i valors humans. "El meu millor amic és homosexual", "estic a favor de la llibertat sexual", "a favor dels

drets dels animals" i "no podria escriure d'allò en el que no crec" van ser algunes de les seves afirmacions. Afirmacions en resposta a les preguntes d'una Mar Monroig a l'altura de qualsevol periodista que ha preparat bé el seu treball. Un treball en equip. Una gent jove, que dissabte en la llibreria va demostrar que són futur. Agrair al club de lectura el seu compromís i esforç. A May la seva atenció i dedicació (La presentació va durar més de dues hores) i als editors de 2Libros el seu suport incondicional als escriptors novells i no tan novells. Una petita-gran editorial que no solament edita amb criteri, sinó que a més li posa cor. I el meu agraïment personal també a Ca Massita, Forn de pa i Jose Luis Díaz.

CORRUPCIÓ NOSTRA III / URDANGARIN A VALÈNCIA

text J.GUILLEM

Per a
o f r e n a r
noves glòries
a España els
governos del
P a r t i t
P o p u l a r
valencià ens
han tornat a
pispar uns

quants eures més. Tots a una veu hem pagat aquelles fotografies jocosos de Camps i Rita amb la Família Reial i hem convidat els borbons a les tallades d'una paella que encara ara escurem. Tres milions i mig d'euros ens costaren aquells retrats somrients del Paco, la Barberà i l'Iñaki. Evidentment, el govern del Partit Popular no demanà explicacions ni justificants al borbònic gendre. Primer, perquè era Urdangarin i segon, perquè els diners no eren d'ells. Això primer no ho dic jo, ho diu el simpàtic imputat Alfonso Grau, número dos de Rita Barberà i ex vicecalde de València. El segon argument l'afegeixo jo però és de sentit comú.

Un altre cop he intentat fer periodisme d'investigació i tampoc me n'he sortit. Jo no he acabat ben bé de comprendre què era allò del València Summit. Vostès em disculpen les limitacions. Uns periòdics parlen de

xerrades de negocis, d'altres de foment dels valors esportius. En global, conceptes com el treball en equip, cultura de l'esforç, honradesa i més bestieses. Res, retòrica barata de profes de secundària. Per si fóra poc, hi ha pel mig una mena de Jocs Olímpics de segona (en diuen Jocs Europeus) que no es van arribar a celebrar a la capital del Regne però als quals nosaltres ajudarem amb més de tres-cents mil monedetes. A més, també hi trobem les clàssiques col·laboracions judicials dels dirigents populars. Especialment atractiu resulta el cameo jurídic de la regidora de cultura de València, Mayrén Beneyto, la de les errades ortogràfiques, que no sé què pinta en la història però afegeix glamur caspós al vodevil.

En veritat, a la València del Segon Segle d'Or, els tres dies del València Summit només representaren una insignificant minúcia, un xicotet caprici perquè els nostres estimats líders pogueren experimentar la proximitat de la sang blava i rendir vassallatge (això sí, amb diners aliens). Què importen vint mil euros en flors? O vint mil més en gerros, llums i garlandes? O els cent quaranta mil del càtering? Parlem de conceptes que els pobres no sabran entendre mai. D'això se'n diuen despeses de representació i són imprescindibles per al *business*. El rancor de classe que alimenta el paté de supermercat no els deixa pair arguments complexos. Canapès selectes atrauen públic selecte que a la seua vegada atrau periodistes selectes que ens fan publicitat selecta a mitjans de comunicació selectes. Obvi.

EDITORIAL

981

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La nova cançó de l'estiu

Parlar de la depuradora a Benicarló tal volta seria com parlar del conte que no s'acaba mai. La de vegades que han dit que és ficarà en marxa... i al final no es compleix. Però per fi sembla, diem sembla perquè ací ens hem tornat tots molt escèptics amb les promeses polítiques, que la cosa pot ser veritat i, si no hi ha cap entrebanc en les proves inicials d'abans de l'engegada definitiva, al mes de juliol, per fi, abocarem la merda a la mar bastant més neta del que fins ara ho fèiem. Que és com dir sense depurar. Tant de bo siga així.

El que sorprén de tot aquets procés és el fet de la quantitat de vegades que s'ha anunciat l'esdeveniment, políticament parlant, i ara que resulta que la cosa pot ser certa, va i no surt el nostre alcalde, i tota la seua troupe, a dir la seua, i com de bé que ho han estat fent. Segurament, el tenir les eleccions condiciona aquesta qüestió atés que, si no, ja li hagués agradat a Marcelino penjar-se la medalla abans de retirar-se de la política local. Bé, o a millor, escarmentat de tantes vegades havent-lo anunciat, sense

haver-lo pogut acomplir, ha fet bona la dita aquella que diu que "gat escaldat, amb aigua tèbia en té prou".

De tota manera, quina paradoxa tan curiosa, que amb les ganes que havia mostrat l'alcalde Marcelino per inaugurar la depuradora pot resultar que, uns dies després d'haver acabat ell la seua legislatura, aquesta siga inaugurada, o ficada en marxa per a les proves inicials, per un altre alcalde... que fins i tot podria ser del seu partit (la política té també aquestes ironies)!

En fi, esperem que totes les proves inicials vagen com han d'anar, que l'expedient de la connexió d'IFF es resolga correctament i que, per fi, al juliol, després d'un grapat d'anys d'haver hagut d'estar acabada i de no sabem quans impagaments i altres històries d'una mala política econòmica i d'infraestructures de la Generalitat que l'havien endarrerit *sine die*, tinguem la depuradora en marxa. Toquem fusta!

Això, que esperem no siga una altra cançó de l'estiu!

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: ben rasposa i enganxosa, per a tot l'equip de govern del PP amb Marcelino al capdavant. Si no sigüés perquè se'n deixa d'alcalde acabaria amb el nas més llarg que Pinotxo. L'última que ens faltava escoltar, després de no sabem ja quantes vegades anunciant lla seua imminent posada en marxa, que, a millor, per juliol, si la cosa no es torça, per fi, entrarà en funcionament la tan "promesa" DEPURADORA de Benicarló. Això sí, si no ens trobem amb una canonada torta, un llum avariats, una basa foradada... o un cagalló surant fora de lloc, per ficar només uns poquets exemples de coses que poden fotre a l'aire la seua inauguració. I no és broma. Creuem els dits!

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“AJUDEM NEPAL”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Camí de l'ermita

Vinga, que ja tenim a tocar sant Gregori i la romeria i, com no, què n'hem de dir de com han deixat d'apanyat el camí? I més ara, que vénen votades! Segur que eixe dia arribarem tots en un tres i no res, i el carro amb el sant ja no caldrà ni espentar-lo. Anirà... a soletes! De tota manera esperem que no ploga perquè no fóra cas que, com molt bé va dir un veí empenyat perquè s'havien oblidat els desaigües, a vore si eixirem tots en barqueta. És clar que de lapsus en poden tenir tots i el nostre Marce segur que no ha fet a posta perquè, a ell, els sants que no li'ls toquen. De tota manera, suposem que no hi haurà massa problema atès que han senyalitzat tot el camí amb una mena de plats, abans eren albergínies verdes, que fan una mica de yuyu al veure-les atès que semblen les de perill biològic o radioactiu. A la millor és que com la nit abans també se li fa bureo al sant, tot i que d'una altra manera, fa falta indicar clarament el camí cap a casa a algun despistat.

text LA COLLA DE TAFANERS

De tota manera, com també va dir un veí, el dia que se'n recorde'n dels desaigües a les vores del camí, i toque alçar-lo, i llevar els plats, qui se'n farà càrrec... de tot, altra volta. Com deia la dita, fer i desfer, faena del matalasser. I a pagar-ho... els de sempre.

Bous i paelles i senyes d'identitat

Mireu, ja que estem amb açò de sant Gregori, ens hem assabentat que, aprofitant que allí hi haurà paradetes de tot, enguany... també en tindrem una de bous! Bé, més bé no serà una paradeta, serà una paradota, perquè han decidit muntar una plaça de bous. Segons tenim entès diuen que volen potenciar la festa. A vore que això nosaltres, la festa, no ho tenim massa clar. Potenciar la festa torera? Què tenen a veure els bous i sant Gregori? Per què no serà la "fiesta"... nacional, que diuen a Madrid? Si ho hagueren fet a sant Antoni, doncs... encara, per allò del patró dels animals o fins i tot a sant Isidre, que hi ha fira de bous a la capital del regne d'Espanya! Però, a sant Gregori? Ep, deixem-nos d'invents que, per a festa, la de les paelles i el noble art de remenar-les. Ja sabem quina veta li ha entrat a la Generalitat amb això dels bous, estan promocionant-los i abocant diners per semblar-ne fins i tot on no se n'han fet mai, de manera que s'omplin places i cadafals que feia anys que estaven buits. O malpensem i ens enganyem o és cosa de diferenciar-se al màxim

dels catalans, que els han prohibit, i fer-nos d'aquesta subtil manera, més semblants als vallisoletans... En fi, que entre toreros i remenadors de paelles açò de les tradicions va segons com bufa el vent.

Remena, remena

I si parlem de tradicions i de remenadors de paelles, només ens pot vindre al cap la imatge d'aquell valencià preclar que igual presideix un ajuntament que forma part una comissió d'energia nuclear. Remenem l'arxiu i mireu la foto que un tafaner ha trobat per recordar l'insigne personatge que va convertir en art, com havíem dit, remenar les paelles de sant Gregori. Certament, la imatge, posa en valor, i ara més que mai quan arriba la data de la romeria del sant i la seua jubilació, no del sant, la de Mundo, que ja li tocava, el fet que un alcalde haja aconseguit alçar-se amb tan gran honor culinari. I què ens podeu dir d'aquest posat ben plantat, amb el caliquenyó als llavis i el mocador al coll? Sens dubte, digna imatge del que va representar el nostre exalcalde i, segurament també, la millor que podríem trobar per penjar-la al panteó de la sala de plens de l'ajuntament entre els batlles que l'han precedit.

L'alcaldable i la Ciudad Senior

I encara no acabem amb sant Gregori, que sembla que s'ha ficat de moda altra volta amb tot el que el que ocorre al seu voltant. I si no, ja ens direu què podem traure de la notícia, que torna a cobrar força, sobre la represa del conegut com a PAI Ciutat Sènior, de l'època de Mundo i del llavors regidor d'urbanisme Mañà, ara candidat a alcalde pel PP benicarlando. I és que la xufia urbanística de llavors, que va deixar aquella zona com si d'un camp de mines es tractes, sembla que torna a reviscolar, altra volta, amb la possibilitat de fer un edifici de set plantes per els

ve de la p gina
anterior

agüelels... que pixin més alt. Sí, el que llegiu, de set plantes. Quines casualitats que té la vida, o no, torna Mañá... i torna la Ciutat Sènior. Farem RIP per a les casetes de volta que quedaven i la bassa del Marqués? O a la millor ho converteixen en el Balneari benicarlando tradicional, a l'estil del Kellog's.

L'oferta

Bé, creiem que ja hem fet fira amb tant de sant Gregori i ara cal canviar radicalment de tema, tot i que no ens allunyem de l'àmbit polític. Vinga, qui va assistir al debat entre tots grups polítics que la passada setmana vam tenir al magatzem de la mar? Un tafaner avorrit va passar per allí i en veure el pati va decidir quedar-se i escoltar per vore si anava formant-se una opinió. I aquesta és la conclusió a què va arribar. Com a titular del que va donar de si el debat, aquesta seria la seua proposta "Els 7 magnífics ens van cansar. Espavil, senyors i senyores". Directament cal dir que el debat va ser pesat i avorrit. Anirem partit per partit, i així, C's (ciudadans, PP2 o Cn, Costa nord, o un totum revolutum) reivindicava el "benicarlando común" (??), com si fóra una modesta espècie en regressió, no sé, com el vileret comú (*Passer domesticus*). Quina paraula més lletja i més polisèmica per a definir un benicarlando. Comú... El PP1, després de cantar les glòries dels últims anys en al govern: l'ambulatori que va tenir 72 primeres pedres, la depuradora que fa un fum d'anys que hem pagat, l'escola que no està feta, l'abocador que és un desastre... va repetir moltes vegades «com ha dit Xaro», «com ha dit Benjamín», «com ha dit Marta»... Com ha dit, com a dit... I vostè què diu? Continuem amb els que eren nacionalistes i ara... Compromís-BLOC-ER, tenim la xiqueta que parla bé, una mica

massa suau, i que encara li falta rodatge que, al costat, tindrà tot un home de pes, en tots els aspectes, com una mena de la santíssima trinitat que li deia àtricio, en pau descanse, fa vora 20 anys quan va passar per primera vegada per la casa gran. Vinga, només cal fer una mica de memòria. El d'IU, perdudet, perdudet (incombustible on n'hi haja). Pseudo-Podemos 1. Un exbloc i exnacionalista valencià ara reconvertit en nacionalista espanyol d'una escissió dels de Podemos. Embolica que fa pudor! El Podemos 2, tot i que amb un altre nom per problemes amb l'anterior, bon xicot, però quant de camí li falta fer. I per últim, el PSOE. Experiència la hi ha, capacitat també, però fer surar el seu partit és una faena titànica. Bé, ara, que cadascú que vote el que considere.

Una actuació molt oportuna

Doncs sí, és el nostre mercat. El nostre mercat en horari feiner. Aleshores què fot eixa grua per entremig de les parades del peix amb el braç articulat movent-se per damunt com si anés de compres? Certament és el que es devien preguntar la majoria de clients mentre feien la compra i miraven d'evitar les cuades d'aquell animaló de ferro amb el seu braç i cistella incorporada, passejant-se pel mig, com un client més. L'expressió dels venedors era tot un poema cada vegada que l'esmentat apèndix passava per damunt de la seua paradeta deixant caure no sé sap quines brutícies a més dels fums del motoret que el desplaçava. No hi havia altra hora per fer circular la maquineta de marres que el de

ve de la p gina

anterior

compra? Això és el que entenen ací per comerç excel·lent? Doncs... com per fer-s'ho mirar!

Qui té boca...

La setmana passada ja vam comentar que les paraules de l'expresident del govern central, Zapatero, assumint la responsabilitat del nyap del CASTOR portarien cua. I no han tardat ni quatre dies en sortir els socialistes de Madrid a posar les coses al seu lloc dient que la merda, quan es remena, fa pudor (una obvietat, sense cap mena de dubte, que ací ja sabíem). Ara, tot i que no ho han expressat obertament, però quasi, el comentari de portes endins

es que les paraules de "Bambi" Zapatero, així ho hem llegit, no han agradat gens ni mica a la seu de Ferraz, casa gran dels socialistes espanyols. I la veritat és que encara menys als d'ací, que per culpa seua i del seu govern,

secundat pels populars ara, ens han obligat a fer-nos càrrec de la factura de més de 4500 milions d'euros d'incompetència. Clar, la responsabilitat... de boqueta, perquè de butxaca... Ens podem esperar asseguts.

El Setrill fa memòria 2009-2012

text PENYA SETRILL / JAUME ROLÁNDEZ FONOLLOSA

Ha tingut lloc a la Penya Setrill la presentació del llibre "El Setrill fa Memòria 2009-2012. L'acte, introduït pel president José Luis Guzmán, ha comptat amb la paraula de Paco del Castillo Montserrat, benicarlando, llicenciat i professor a l'IES Joan Coromines.

Cal afegir que el professor Paco del Castillo, conegut a nivell popular per Paco Milotxa, és col·leccionista de renoms, de contalles, d'emocions, d'estima per tot allò que és nostre i que de vegades sembla que rebutgem. I el professor, amb paraula d'alegrança, manifestava una i altra volta el plaer que li ha proporcionat la lectura dels apartats del llibre dividits en quatre anys de memòria setrillera. I insistia i aconsellava al nombrós públic assistent la lectura dels textos i l'observació acurada de les fotografies. I ho feia amb un llenguatge tendre, casolà, cadufer, entenedor i intel·ligent alhora. I relacionava aspectes del llibre amb personatges populars de la ciutat que havien protagonitzat anècdotes curulles de simpatia i divertiment. I combinava oficis antics amb paraules de casa nostra ja en desús. I comparava la paciència i l'equilibri que gastaven els carrers antics amb el tràfec i soroll que fan servir els actuals... i guanyava la nostàlgia perquè el cor del professor és primerenc. I confrontava estils de vida, actuacions interessades, obres d'envaniment, plàtans al passeig de Febrer Soriano i palmeres vistoses per tot arreu. I lamentava el desaprofitement del miracle de la nostra mar. I demanava el professor Paco -sense mirar a ningú- que alguna persona escriguera les memòries dels personatges, sense notorietat aparent, que han vertebrat la història caduferera i dels quals no se'n diu res i no se'n sap res perquè no se n'ha escrit

mai res. I amb simpatia total reclamava, en mode subjuntiu, un millor registre de pronunciació de la paraula perquè és un estimador total del valencià.

Un llibre de memòria passada, reflexionada en present i amb la confiança que ajude a aconseguir un futur social de qualitat. Un llibre que paga la pena el fet de llegir i més encara, el de rellegir.

Un llibre memòria que compta a més, amb les col·laboracions especials de Jordi Cid, de Rosa L. Arenós Masip, de Joan Gratacòs Bau i amb el record pels socis que han faltat en aquest cicle de vida.

I el detall d'un Setrill especial lliurat al professor Paco del Castillo pel president de la Penya i un tastet de vi acompanyat de cacaos i tramussos, van posar comiat a un capvespre florit de cultura vital, de color alliolí, de caduferia plena.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ja sap que el tema de la política no m'entusiasma en excés. O millor dit, m'entusiasma, m'excita massa i em poso nerviós i començo a dir impropis (o no) com els de la setmana passada en què vaig suggerir que el PP no s'hauria de presentar a les eleccions per haver governat sota la influència de personatges tan estraforaris i corruptes com ara Carlos Fabra. He decidit, per tant, que començaré el meu comentari per la darrera pàgina i així parlaré més compte en coses més interessants com ara l'esport o la cultura.

Concretament en la seua «Última», Ximo Bueno -en aquest cas com a president d'Alambor i no com a candidat de res ni com a director de res ni com a cap mena d'ocell- ens fa una magnífica ressenya de l'espectacle d'homenatge a Ovidi Montllor que Arturo Gaya, Kike Pellicer i Paco Prieto van oferir fa dos dissabtes a la sala d'actes del Joan Coromines. Jo que vaig tindre la sort de poder vore el cantautor alcoià en directe i que me'n vaig aficionar a les seues cançons i també a les seues intervencions com a actor trobo que és una veritable llàstima que el nostre jovent no conega bé la seua obra. I que fan molt bé tota aquesta gent (cantants, mestres, periodistes...) que ara amb tant d'entusiasme commemora els vint anys de la seua mort després que a les Corts Valencianes el grup popular decidira que aquest no podia ser l'Any Ovidi perquè el personatge era -atención al tren, paso sin guardia- un catalanista que parlava de Països Catalans. Clar que sí, als catalanistes ni aigua, el tal Montllor era un renegat que ni respectava les nostres senyes d'identitat ni ofrenava nuevas glorias a España. Qui sí que les respecten són personalitats com Rita Barberà (els gintònics són una senya d'identitat valenciana?), Alfonso Rus («xe, i van i s'ho creuen que els portaria la mar i em van tornar a votar, xe!»), José Luis Olivas (les preferents són una altra senya d'identitat valenciana?), María José Català («Pido perdón, però tengo'l defecto de ser valensianoparlante»), Carlos Fabra (l'aeropuerto de l'aelito és també una altra senya?), Eduardo Zaplana (i forrarse, n'és una altra?) o Alberto Fabra (parlar només castellà i tancar Canal 9 deu ser el súmmum de les senyes d'identitat valencianes?)... Que es toquen la fava tots. Ella també. Ho veu com no puc parlar de política perquè m'encenc?

Em ve al pensament una vegada vaig anar a escoltar l'Ovidi. Tot de negre, una veu potent que t'arribava al moll de l'os i acompanyat a la guitarra per Toti Soler. Quin goig. «Teresa», «La fera ferotge», «La samarreta»... Va ser el

primer de maig de l'any 86. Quan va acabar la seua actuació els nostres paisans Àngel Pitarch i Geroni Salvador van pujar a l'escenari i van llegir un manifest per suposo algunes llibertats encara ara no assolides. Ovidi se'ls va mirar i escoltar amb atenció i quan van acabar la seua lectura tots tres van saludar el públic amb els punys (els drets concretament) en alt.

Al poc temps de la mort del nostre artista se li va retre un homenatge ací al poble. A la sala d'actes de la Salle hi van actuar Ester Formosa i Toti Soler novament. No n'èrem molts, però sí que sé que hi vam sortir ben emocionats.

A Ovidi Montllor també el recordo molt com a actor. El seu paper a «Furtivos» amb aquella mirada que des de la pantalla et travessava o el bogeres que va interpretar a «Con el culo al aire». Quina pel·lícula aquesta, quina traca més valenciana! Encara ara de tant en tant la remiro i no puc evitar riure amb algunes escenes com la del director del manicomi cantant amb els bogets «un loco en el manicomio» o quan una parella de la guàrdia civil vol treure de casa el personatge interpretat per Ovidi -que s'havia tancat a la seua habitació sense voler sortir després d'enamorar-se d'una vicetiple amb qui havia conegut el sexe- i un agent li diu a l'altre: «¡Romerales, proseda!». Aquesta pel·lícula, ja li dic, la tinc dins dels meus mites cinematogràfics. Joan Monleón fent de Papa Luna, Ovidi disfressat de fallera major, Eva León cantant allò de «Paqui Rodríguez y sus maracos, con los que pasas muy buenos ratos... si estás con el culo al aire».

M'agradaria seguir parlant d'Ovidi, un esperit lliure, un valencià que fa vacances i que vint anys després de mort continua tocant el voraviu als qui encara manen. Però ja veu, senyora Garcia, me n'he passat una altra vegada de línies.

Lia Rovira representarà a Espanya al campionat d'Europa de Gimnàstica Rítmica de Minsk

text i foto VICENT FERRER

Lia Rovira Cuartero, del Club Mabel Benicarló, practica des de molt menuda gimnàstica rítmica. Anava al gimnàs dos dies a la setmana, juntament amb les seues companyes de col·legi i de seguida va destacar per la seua tipologia i per les seues llargues cames. A poc a poc va anar fent-se un forat dins de les grans gimnastes del club aconseguint nombrosos títols de la mà de la seua entrenadora Manolita Belda. Sempre ha sigut una alumna molt constant, treballadora i responsable. Des de sempre ha destacat per la seua neteja i execució a l'hora de realitzar els seus exercicis i coreografies.

L'any 2012 va començar a destacar a nivell nacional, quan per primera vegada va aconseguir proclamar-se subcampiona d'Espanya base en categoria infantil. Aqueix mateix any aconseguí proclamar-se també subcampiona d'Espanya en la final del campionat d'Espanya de conjunts.

En el mes de juliol de 2013 aconseguí classificar-se per a la final de pilota i cèrcol en categoria infantil del campionat d'Espanya, a la qual només accedeixen les vuit millors notes de cada aparell. A l'estiu era convocada ja per la selecció Espanyola per a assistir a concentracions puntuals.

Al mes de desembre de 2013 es proclama juntament amb les seues companyes de conjunt campiona d'Espanya i

campiona en la final per aparells del campionat d'Espanya de conjunts. L'any 2014 torna a ser convocada per la Selecció Espanyola per a realitzar diferents controls. En el mes de maig assisteix al campionat d'Espanya de la joventut juntament amb l'equip tècnic de la Comunitat València on aconsegueixen el bronze. A l'estiu i després d'haver passat per una lesió, torna a ser convocada per la Selecció Espanyola per a assistir a una concentració.

En el mes de setembre comença a preparar el conjunt junior juntament amb les seues companyes del club Mabel però en el mes d'octubre torna a ser convocada de nou per la seleccionadora Anna Barannova per a assistir a un control. En aquest control Lia, finalment, és seleccionada per a formar part de l'equip nacional junior 2014-2105 que representarà a Espanya en el pròxim campionat d'Europa els dies 1, 2 i 3 de Maig a Minsk.

Des de llavors Lia viu a Madrid juntament amb les seues companyes d'equip Alba, Anna, Clara, Victoria i Alba. Cada dia va a l'institut, entrena i rep classes de ballet i de preparació física en la Residència Blume. Al llarg d'aquesta bonica experiència l'equip nacional junior d'Espanya ha aconseguit proclamar-se tercer en la final de la Copa del Món de Lisboa i ha fregat diversos podis en els diferents tornejos al que ha assistit.

Per al Club Mabel és un honor el que una de les seues gimnastes estiga a l'equip nacional i li donen les gràcies a Lia per fer-ho possible.

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSCI!

la veu

de Benicarló info

www.laveudebenicarlo.info

ELS PROMESSES DEL CNB FEREN UN BON PAPER A BENICARLÓ

text CNB

Els dies 25 i 26 d'Abril a la piscina municipal de Benicarló es va disputar la 6ª jornada de la lliga promeses que va reunir a tots els clubs provincials amb un total de 244 participants. Els de Benicarló presentaren un nombrós equip de 29 nedadors dirigits per Lucia Vicente i Myriam Martínez.

Formaren l'equip: David García, Óscar García, Joan Martín, Aitor Gil, Oriol Lluch, Raul Carbó, Sara Veà, Sara Troncho, Eva Valdearcos, Laura Verge, Marta Cheto, Gerard Labèrnia, David Balaguer, Agustí Oms, Guillem Tomàs, Blai Marzà, Bruno Moliner, Lucas Capafons, Joan Ballester, Óscar Balaguer, Joana Bel, Ainhoa Baró, Diego Pérez, Henar Àvila, Maria Verge, Noemí Verge, Laia Garcia, Dylan Villanueva i Eric Alberich.

L'actuació dels nedadors va ser prou bona.

Destacaren de forma especial, el jove benjamí Gerard Labèrnia, que va tindre una actuació superlativa, als 200 lliures, guanyant la prova amb gran suficiència i una marca de 2.39.88 M i l'aleví Sara Veà, que aconseguia la victòria als 200 estils amb un temps de 3.01.19 M.

BONES ACTUACIONS DELS MÀSTER DEL CNB A VILAREAL

L'equip Màster del CNB va tornar a competir Diumenge a Vilareal, presentant un entusiasta equip de 10 nedadors: Eva

Garcia, Carlos Astor, JJ Dieste, Eloy Vinaiza, Alexandre López, Gerard Saura, Javier Roca, Damian Vidal, Miguel Piñana i Javier Vicente.

Dintre d'uns resultats globals molt bons, varen destacar les actuacions de Carlos Astor, en el seu retorn a la competició pel CNB, guanyant els 50 lliures amb una bona marca de 26.01 M i de Miguel Piñana amb un segon lloc als 50 papallona.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: TROFEU SANT PASQUAL A VILAREAL

VICTÒRIA CONTUNDENT

text VICENT T. PERIS

Quina esbroncada que em va fumar lo papa la setmana passada! Total, per una ximpleria que no va enlloc i que a mi se'm va passar per alt perquè tampoc no puc conèixer a tots els jugadors de la categoria. "Com és possible que no ho hages posat? No veus que és important i que això a la gent els agrada?". Jo, que estava tan content del punt aconseguit al camp del líder, i va lo meu progenitor i diu que m'he deixat la cosa més important del partit de Borriol. Com jo sempre crec al papa i li dec un respecte i una reverència, vaig a fer-li cas i a explicar allò que la setmana passada em va passar per malla, més per ignorància que per distracció. Resulta que el papa vol que pose que un dels jugadors del nostre rival de la setmana passada era un conegut jugador de golf que li diuen Sergio Garcia i que se veu que és del poble. Fins i tot m'han dit que ell és lo president i, en definitiva, l'amo de tot plegat. És tan amo que fins i tot juga quan vol i les seues obligacions en el món del curiós esport que consisteix en posar una piloteta prou dura dins d'un forat, ajudat per uns complicats aparells l'origen dels quan podria ser lo mànec d'una aixada, li ho permeten. Au, ja està, ja ho he escrit. Lo papa volia que això constés per a donar testimoni a les futures generacions d'aquest esdeveniment. La veritat és que jo no trobo que siga una cosa tan important, però lo papa és lo papa.

Ara, una vegada que he complert les meues obligacions com a fill, venerant com es mereix a qui va posar la llavor allà on tocava per tal que jo vingués al món els faré, distingits lectors, un petit resum del que va ser lo partit de diumenge passat entre el nostre estimat equip i el Futbol Base Sagunt, que ocupava el penúltim lloc de la classificació, però que venia de guanyar dos partits consecutius. Això el feia un rival com a mínim estrany. La veracitat d'aquesta afirmació la vam

tindre quan van estavellar una pilota a la mateixa creueta de la porteria defensada per Guillamón. Al començament, i vist això, no les teníem totes i pel camp va planar la sensació de patiment tan inherent a l'aficionat del nostre equip. Però per sort per a nosaltres, només va ser un miratge i poc abans d'acabar la primera part, Marcos Cano va marcar lo primer gol i ens en vam anar al vestidor per davant al marcador.

L'anècdota de la primera part va ser que l'àrbitre, en un moment donat, va aturar el partit i li va dir al delegat de camp que esbrinés el nom d'un senyor que estava a la tribuna mirant lo partit i que, en el seu cas, avisés a la Guàrdia Civil. Lo resultat de tot plegat va ser una sanció de cinquanta euros a l'equip visitant perquè, segons l'àrbitre, aquest espectador que no parava d'ofendre al linier de la banda de la tribuna, era seguidor dels saguntins. En fi, coses d'àrbitres.

Al poc de començar la segona part, l'àrbitre va expulsar un jugador foraster, encara que no sé per què, perquè no me'n vaig adonar, i això va ser lo cop de gràcia per a l'equip visitant, que no va poder en cap moment amb l'empenta dels nostres. Fruit d'això van arribar tres gols més, obra de Di Pierro un, i dos de Carrillo. Total, quatre golets i tres punts d'or més en la primera de les finals per tal d'eludir la quinzena posició, que es veu dona dret a jugar una espècie de promoció amb algun equip dels que volen pujar de la primera regional.

Demà dissabte, a partir de les quatre de la tarde, juguem la segona final al camp de l'Alcora, que es troba a cinc punts de nosaltres. Una victòria seria pràcticament definitiva, però com diu lo papa, no hi ha enemic petit, els partits s'han de jugar fins a l'últim minut, i els jugadors s'han de deixar la pell al camp.

Volia escriure alguna cosa sobre l'homenatge a Richard que es va realitzar diumenge pel matí, però m'ha dit lo director-gerent d'aquesta prestigiosa publicació que se n'ha buscat a un altre que segur que ho farà millor que jo. La meua educació em demana calma i respecte. Així ho faré.

Homenatge a Ricardo Lluch Serrano “Richard”

text RUB N LORES GELLIDA fotos VICENT FERRER

Diuenge passat 26 d'abril es va celebrar en el camp Municipal Àngel Pichi Alonso un partit d'homenatge pòstum a Ricardo Lluch Serrano, més conegut com a “Richard”.

A la cita van acudir jugadors que havien jugat amb ell en el CD Benicarló, tant en el Juvenil com en el primer equip. També es van donar cita jugadors de poblacions properes on havia jugat Richard, com el CF Vinaròs, Traiguera, la Cava o Torreblanca. En total es van sumar a l'homenatge al voltant de 70 excompans. Com a Presidents només va poder acudir Miguel Soriano Febrer i hauríem de destacar la presència al camp de Juan Ignacio Martínez (JIM), persones destacades en aquest esport.

La família de Ricardo va acudir a l'acte, la seva germana Ada va rebre un ram de flors d'un company i amic i els seus fills van fer el servei d'honor. Ells es van portar la pilota amb la qual s'havia jugat el partit signat per tots els participants. Partit que va acabar amb el resultat de 4-1 a favor de tots.

Fins a aquí la fitxa oficial de l'homenatge.

Però en l'ambient hi havia una mica més, es notava que els anys havien passat per tots aquells homes que no paraven d'abraçar-se i de donar-se la mà. “Vore't ací xaval”, “Quants anys”. La majoria d'ells amb cabells blancs i amb algun quilo de més. El somriure en la boca i alguna que altra llàgrima que corria per les galtes. Des d'allà dalt, no s'entén que és el que està passant. Per què aquesta gent està tan contenta, si ve a un homenatge pòstum? Per a la majoria, per no pecar d'arrogant, tornar a la ciutat de Benicarló, al seu camp de futbol, li va suposar un acte d'orgull i alegria, alguns tornaven després de 30 anys sense tornar a trepitjar aquesta terra. I van tornar a aflorar els seus records, i en tots ells sempre apareixia la figura d'un xaval, amb el 9 a l'esquena, que ho donava tot pels colors que defensava. I per què es dóna tot? Es preguntarà el del carrer. Doncs, és que en el futbol, hi ha moltes coses que no es veuen, aquest esport cal sentir-lo, cal ser lliure en el joc, experimentar la seva pràctica amb passió. Unir-te en la consecució d'un objectiu que no saps si aconseguiràs ja que serà un 1 o serà una X o tal vegada un 2. I jugues en el teu camp on entres, que el coneixes i saps les seves dimensions o jugues a diversos quilòmetres, en un camp sense les teves referències habituals. Mai sabrem quin va ser el resultat. Sumar totes aquestes experiències et porten a gaudir en l'esport, a dominar la disciplina, a ajudar i ser ajudat pels teus companys, amb l'esforç de tots. Això crea vincles, dins de l'equip, que són definitius. Ens coneixem, sabem les virtuts i els defectes de cadascun, i ens respectem, sofrim, i per fi som un equip.

Deia Johan Cruyff en el seu llibre “M'agrada el futbol”: -És

important tenir entrenadors que contagien l'alegria i l'amor a l'art, no els aspectes menys agraiats i sacrificats del joc, sinó el seu costat més lluminós i estimulant-. Quan aquest entrenador és capaç de transmetre aquest costat lluminós i estimulant, en cada entrenament i en cada partit, en cada minut el futbol és complet.

Ricardo pot estar content, allí on estiga, en els anys que va jugar sí que va haver-hi transmissió de joc en els equips que va estar i amb això avui, trenta anys després, “gairebé tots”, per no tornar a pecar d'arrogant, es van donar cita en el seu camp, perquè és Municipal però sempre serà el seu camp, el dels milers de xavals que hi han passat. Ricardo empatitzava amb la gent, era l'ídol que emulaven en els seus campionats casolans, als carrers, per asfaltar, de Benicarló. “De canal a canal la porteria i tu de porter, jo faré de Richard i et marcaré un gol de cap”. Doncs, sí, sí, Ricardo tenia una qualitat innata per saltar i rematar amb el cap, malgrat la seva altura i complexió normal, tenia un salt prodigiós i una anticipació que li feia marcar molts gols. També va guanyar un trofeu al màxim golejador en aquells moments inoblidables en el nostre camp d'esports del Camí la mar, on dia després de dia i nit després de nit es creaven la majoria dels somnis, de tots els que estàvem dins i dels que estaven fora del camp. Però la majoria coincidíem en el final. Un final que moltes vegades va posar el nostre amic Ricardo en forma de Gol. El seu somni.

En l'acte/homenatge també vam tenir el nostre somni, mentre sonava la cançó d'Eric Clapton, “Tears in Heaven”, que traduït és,- llàgrimes en el cel-, la majoria dels homes, ja majors que vaig veure, s'emocionaven i recordaven al que va ser un dels seus companys, un d'aquests valents, com ells, que va defensar – així l'hi van dir des de petit- els colors, els carrers, les cases, la mar, el Barranquet i tot el que portava el segell benicarló, però amb suor, llàgrimes i sang.

TOTS PER NEPAL. VINE A LA FESTA SOLIDÀRIA

El terratrèmol de Nepal sorprén el músic, establert a Benicarló, Mukti Shakya

text@x4.info

El cantant del rock, casat a Benicarló, col·labora en aquests moments en tasques humanitàries i la seua família canalitzarà ajuda econòmica als afectats

Mukti Shakya, líder i guitarrista del grup de rock nepalés Mukti&Revival, va estar sorprès pel terratrèmol a Kathmandú, molt prop d'on es va registrar l'epicentre del sisme, de magnitud 7,9, el passat 25 d'abril. Shakya té una forta vinculació amb Benicarló i el Maestrat on resideixen la seua dona i fills i la seua faceta musical com a guitarrista i personalitat l'ha convertit en una persona molt estimada.

En aquests mesos el músic es trobava residint en Kathmandú. Esta setmana el seu perfil s'havia convertit en un formiguer d'iniciatives i d'informació cap als seus amics. Després de conèixer-se la magnitud de la tragèdia, de seguida els seus familiars i amics es van mobilitzar per a tractar de contactar amb ell. Les primeres hores van ser angoixants ja que els seus fills no aconseguien contactar amb ell.

Els seus familiars i amics es van tranquil·litzar quan va posar en anglès l'adjectiu "safe" a les seues xarxes socials i va començar a informar de la situació.

En una altra publicació indica que "hi ha pànic per tots els llocs. La gent està alerta davant el desastre natural i açò se segueix movent. Gràcies a tots els meus amics i familiars en l'estranger. Tenim els vostres pensaments amb nosaltres", explicava. Mentre, l'habitatge familiar, situat en el centre de Kathmandú, va ser desallotjat. Diverses esquerdes amenacen la seua estabilitat, per la qual cosa s'ha optat per dormir als afores de la ciutat.

"Hola a tots. Us informe que la meua família està bé, però dormint en tendes de campanya als afores de Kathmandu.

Vaig a crear una pagina de donacions per a ajudar la gent. qualsevol ajuda és bona. Gràcies", escrivia Nabin, un dels seus fills.

Va ser un fort impacte per a la seua família a Benicarló escoltar les notícies sobre el terratrèmol. Era el dissabte a les 8.30 hores del matí i se'm va encongir el cor abans d'entrar a un congrés sobre esport. Molta ansietat i ganes de plorar", va explicar Nabin ahir a Levante de Castelló. La seua família, alguns dels quals són nascuts a Benicarló, tenen forts llaços amb Kathmandú i la zona devastada. Molts veïns de Benicarló han visitat el poble i casa de Mukti a Nepal. Allí, el conjunt de rock que lidera Shakya, omple estadis des de fa 20 anys i ha rebut els guardons més prestigiosos del país. Està considerat com un dels millors conjunts de blues i rock. Mukti és un remolí creatiu, amb una personalitat molt propera capaç d'organitzar una gira de rock nepalés per a les comunitats d'aquest país disperses pel món. De ben segur que contribuirà a ajudar en tot el que puga als damnificats. Els seus amics ja ho estan fent des de Barcelona o Benicarló. S'han ofert ja per a aportar diners per a la reconstrucció del país o l'adquisició de medicines. Davant un missatge solidari el músic assenyalaria en anglès-valencià: "natural disaster ningú pot fer res. Tenim els vostres pensaments, que és el més important, per a donar-nos força per a estar alerta i ajudar els altres".

Jam Sesion oberta als músics

Sopar Popular Nepali

Mercat Solidari

Sortejos

1 Gravat de Ripollés

Obsequi del Casal Popular d'Atzeneta del Maestrat

1 Nit a la Casa Rural "El Mangranar"

+ Desdejuni per a 2 persones

Lots de cremes, massatges, sabons naturals, cistelles de fruita, sessions de teràpia i molt més...

